

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896.

Ik zal mijne wegen bewaren, dat ik niet zondige met mijne tong; ik zal mijnen mond met eenen breidel bewaren, terwijl de goddelooze nog tegenover mij is. DAVID.

15 Nov. 1915.

No. 22

20e Jaargang.

TOESPRAAK

gehouden door Pres. JOSEPH F. SMITH,
op de zes-en-tachtigste halfjaarlijksche conferentie,
te Salt-Lake-City, op Zondag 3 October 1915.

De halfjaarlijksche algemeene conferentie van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen begon dit jaar op Zondag 3 October, terwijl de groote Tabernakel te Salt-Lake-City tot aan den nok gevuld was, en er eveneens overvolle vergaderingen werden gehouden in de Assembly-Hall en andere bijgebouwen op het Tempelblok.

Het Eerste Presidentschap, en al de leden van den Raad der Twaalven, behalve President Hyrum M. Smith, die de leiding heeft van de zending in Europa, waren aanwezig. President Joseph F. Smith sprak de openingstoespraak uit, waarvan wij hier, vertaald, een uittreksel laten volgen: *)

Ik zal er niet toe over gaan u dezen morgen lang op te houden, aangezien ik denk dat zulks zeer nadeelig voor mij zelf zou zijn, en naar ik vrees, eveneens niet voordeelig voor u. Enkele dagen reeds heb ik een zware kouw gevat die mijn keel heeft aangedaan. Ik weet niet of die kouw zich naar mijn longen uit zal strekken, wat ik natuurlijk niet hoop, maar ik besef dat het verheffen van mijn stem, tot zoodanig eene hoogte dat ik door allen aanwezig, goed zou kunnen worden verstaan, mij bij deze gelegenheid een ernstig ongemak zou kunnen bezorgen.

Niettegenstaande dat ben ik zeer verheugd en ten hoogste dankbaar voor het voorrecht dat ik geniet nogmaals met u te kunnen zijn om onze halfjaarlijksche conferentie bij te wonen — de zes-en-tachtigste namelijk. Eveneens gevoel ik mij dankbaar gestemd het zeer

*) Wij hebben niet geheel de toespraak van Pres. Smith woordelijk kunnen opnemen, maar hebben ons de vrijheid veroorloofd, hier en daar alleen den hoofdinhoud weer te geven, er op lettende dat de heele weergave een sluttend geheel bleef.

groote aantal van onze broeders en zusters verzameld te zien hier dezen morgen, en ernstig hoop ik dat door onze conferentievergaderingen heen de Geest van God de overhand in onze samenkomsten mag hebben, en hen mag beïnvloeden die tot ons zullen spreken, en dat die Geest elkeen en alles mag zegenen wat gedaan wordt voor de opbouwning van Zion, en voor den voortgang van het werk van den Heer.

Ik gevoel thans, zooals ik dat altijd heb gevoeld bij de opening van onze conferenties, dat de Kerk nimmer, noch geestelijk, noch maatschappelijk, in een beteren toestand was dan thans. Ik geloof niet dat het volk ooit meer vereenigd is geweest, of meer gemeenschappelijk gezien heeft met betrekking tot leerstelling, politiek en beginsel, dan zij heden doen. Ik kan tenminste in mijn geheugen niet den tijd terugroepen wanneer de Kerk, of het volk als leden der Kerk, maatschappelijk meer voorspoedig waren dan zij nu zijn. De aarde is door den Heer gezegend geworden. Vruchtbaar is zij gemaakt voor hen die haar bewerkt en ontgonnen hebben, en een overvloedigen oogst heeft het volk dit jaar binnengehaald, terwijl de elementen zich gunstig hebben betoond, en alle dingen schijnen te hebben bijgedragen tot het geluk en den voorspoed van het volk over de lengte en breedte van het land.

Ook mag ik evenwel zeggen dat er geen groote reden voor verwondering behoeft te zijn dat onder deze omstandigheden de tegenstander aan de andere hand eveneens werkzaam is, en zijne majesteit de satan, eveneens nog in leven is. Hij is niet dood; noch is bij bedwongen of onderworpen, maar, tot op zekere groote hoogte is zijne macht gekortwiekt, en heeft hij niet de macht die hij eens had; noch ook hebben zijne agentschappen en medewerkers die hij aanwendt en gebruikt in het werk van tegenstand tegen de waarheid. Ik geloof dat van jaar tot jaar dit zoo voort zal gaan, en steeds in grooter verhouding, beide, met betrekking tot den voorspoed van het volk van God en betreffende hun geluk; en dat het kortwieken van de macht van de vijanden van het koninkrijk van God voort gaan zal totdat de macht van God de overhand zal hebben door heel het land, en de kracht van den tegenstander tanen zal, de waarheid zal triumfeeren, en rechtvaardigheid de aarde zal bedekken.

Ten zeerste gevoel ik mij dankbaar voor de goede gezondheid die overal onder het volk heerscht. Het is waar, de groote oogster Dood heeft velen van de ouden van dagen vergaderd, of van de zwakken onder ons, maar onze toename in aantal is voortgegaan zich van jaar tot jaar, ja van maand tot maand mag ik wel zeggen, te verheffen. Ik bid dat de zegeningen des Heeren overvloediglijk op Zijn volk mogen rusten; dat Zijne gunsten mogen zijn over de aarde die wij bewonen, op al het volk, beide, die het evangelie hebben omhelsd,

op hen die althans verbonden zijn met het werk van den Heer zooals wij het verstaan, en zooals wij ons bevoorrecht achten hier vergaderd te zijn, en op al het volk van het land. Wij leven in het midden van ons groot land, en onze pogingen tot de welvaart en den voorspoed van heel het volk van ons land gaan onverflauwd voort, van oceaen tot oceaen, en van het noorden tot het zuiden; niet alleen zoo jegens ons eigen volk, maar ons verlangen is, en onze gebeden zijn dat het volk van heel de aarde van God gezegend mag zijn, en dat, tot dat einde, zij zich zoodanig naar den wil van God mogen voegen, en zichzelf zoodanig mogen vereenigen in goede, oprechte en deugdzame oogmerken, dat zij waardig mogen worden bevonden om de gunsten en zegeningen van den Heer Almachtig op hen uitgestort te zien.

Wij pleiten, hopen en bidden, ernstig dat de geest van vrede komen moge over de oorlogvoerende volkeren der menschheid, en dat zij op mogen houden te strijden jegens elkander, en de vredevolle dingen mogen leeren van het koninkrijk van God. Wij zouden wenschen dat het mogelijk was voor onze ouderlingen en boodschappers der waarheid en rechtvaardigheid, om elk land en elk volk op deze aarde te kunnen bereiken, dragende tot hen de olijftak des vredes, de beginselen van leven en zaligheid, en de opening van de deur des levens en der zaligheid tot al de inwoners der wereld.

Sedert onze laatste conferentie hebben wij vier nieuwe ringen georganiseerd, (volgen de namen der vier vertakkingen aan de Kerk toegebracht.) Natuurlijk zijn deze nieuwe organisaties afstammelingen van oudere, georganiseerde ringen. Het volk groeit, vermeerdert zich, zich uitspreidende en nederzettende in het land, en het wordt zoowel noodig voor godsdienstige, als kerkelijke oogmerken, alsmede voor de behoorlijke prediking en het organiseeren van onze jeugd, dat deze ringen georganiseerd worden, om het volk gelegenheid te geven de voordeelen en de voorrechten te genieten van behoorlijk georganiseerd kerkelijk leven. Twaalf nieuwe wijken, en vijf vertakkingsorganisaties, zijn opgericht geworden, welker afdelingen niet zijn verbonden met eenigen ring. Een zeker aantal vertakkingsorganisaties hebben wij, welke deelen zijn van wijken, en waarover de bisschop van de wijk is aangesteld te presideeren, terwijl een presideerend ouderling aangesteld is voor de wijk. In dit geval echter zijn dat afhankelijke vertakkingen welke evenwel snellijk groeiende zijn tot een voldoende aantal in leden, en ook in sterkte, om spoedig te worden georganiseerd tot wijken. Enkele veranderingen nog zijn te rapporteeren welke gemaakt zijn in het presideeren over buitenlandsche zendingen.

Gedurende het loopende jaar is er aan tachtig wijken de behulpzame hand geboden om wijkvergaderhuizen op te richten, of wel

plaatsen voor publieke gemakkelikheden, of om te betalen voor de schulden ontstaan door het oprichten van zoodanige gebouwen, alreeds opgericht. Voor het bouwen van vergaderhuizen dragen wij bij uit het tiende-fonds, zoover als het tot onze beschikking staat, om de belofte te vervullen door ons gemaakt aan de verschillende wijken der Kerk die namelijk betrokken zijn in het oprichten van zoodanige gebouwen. Wij geven hen van maand tot maand, of van tijd tot tijd, als zij zulks noodig zijn, of wanneer zij die grootte hebben bereikt, welke wij als voorwaarde hebben gesteld. Wij hebben nog een groot bedrag staan op onze verslagen wat beloofd is geworden, en wat van tijd tot tijd wordt geschonken.

Gelukkig ben ik te kunnen zeggen dat onze verslagen aantoonen dat wij met onze tiende een weinig verder zijn dan het gemiddelde van het vorige jaar. Dit is zekerlijk zeer noodzakelijk. Door het groeien van het werk wordt der Kerk steeds vermeerderde eischen gesteld, onze scholen vergrooten zich en behoeven meer en meer assistentie, en wij hebben alreeds een zeer groote som van de jaarlijksche tiendenopbrengst bestemd om te doen voorzien in de behoeften van onze verschillende scholen. Deze scholen behoeven geen lof, althans niet van mij bij deze gelegenheid. Zij die er aan verbonden zijn, of wonen in de ringen waar die scholen zijn, beseffen wat een groot voordeel zij zijn voor de jeugd van Zion, en wij hopen dat zij voort zullen gaan om beheerd te worden in den geest van het evangelie van Jezus Christus.

Het onderwerp, het groote, en ik mag wel haast zeggen, het eenige, doeleinde van de instelling van Kerkelijke scholen is, dat godsdienst, en onverdorven voor God den Vader, onderwezen moge worden in het gemoed en het hart van de kinderen van Zion, onderwijl zij zoekende zijn naar eene maatschappelijke opvoeding, en welker godsdienstige opvoeding het hart en de ziel van onze kinderen in staat zal kunnen stellen om op te groeien in behoorlijke oefening daarin, verband houdende met de maatschappelijke oefening die zij op school ontvangen.

Ik hoop dat mijne broederen en zusters, alsmede onze vrienden, met ons hier vergaderd, mij ten goede willen houden dat ik uitdrukking geef aan mijn ware overtuiging met betrekking tot de kwestie van opvoeding in de Staat Utah. Het gouvernement van den staat heeft in het onderhoud der gewone, (lagere, zouden wij zeggen) scholen voorzien tot op den achtsten graad, en de staat is het die voorziet in de onkosten verbonden aan deze scholen.

Voorts wordt door den spreker een enkel woord gewijd aan de universiteit, en die betiteld met al haast het beste wat voortgebracht kan worden op het gebied van het hooger onderwijs als in heel de Vereenigde Staten te vinden is.

Wij streven, zoo gaat spreker voort, naar het beste wat in ons ver-

mogen is, om in den nood der armen te voorzien, dat wil zeggen voor Gods armen. U weet dat er verscheidene soorten van armen zijn; en uit het tiende-fonds alsmede uit de offeranden der heiligen wenschen wij, voor zoover als met mogelijkheid gedaan kan worden, te voorzien in de behoeften der eerlijke armen, en niet voor de dronken armen, of voor hen die armoede en ellende op zich brengen door een onzedelijk leven, en door dwaasheden en zonde. Zij behoorden door de een of andere macht aan 't werk te worden gezet, en daaraan gehouden, totdat zij zouden hebben geleerd zich van hetgeen slecht is te onthouden, en leeren datgene wat noodzakelijk is voor het leven en het welvaren van het menschdom.

Ik ben niet in staat om u de juiste cijfers te geven met betrekking tot ons fonds van vastenofferingen, maar ik geloof veilig te kunnen zeggen, met betrekking tot de laatste verslagen deze zaak betreffende, dat zoo de Heiligen der Laatste Dagen nauwkeurig, ik wil niet zeggen, eerlijk, want ik geloof dat zij niet de bedoeling hebben in dezen oneerlijk te zijn — maar wanneer zij nauwkeurig en geheel en al de wet van het vasten van één dag per maand in acht willen nemen, en ten voordeele van de armen zouden willen geven het juiste bedrag van wat het hen zou kosten zichzelf en hun huisgezin voor dien eenen dag van voedsel te voorzien, wij dan voldoende zouden hebben in genoemd fonds om alle armen in de Kerk te voeden, zonder één dollar te behoeven te nemen van datgene wat als tiende is opgebracht geworden. Dat is hetgene wat wij zouden doen. Maar wij doen het niet. Waarom niet?

Den wijkleeraars werd gewezen op het doen van hunne plichten, naar de huizen der heiligen te gaan, en onderzoek te doen of de verschillende dagelijksche verplichtingen worden nagekomen. Dit onderwerp werd door spreker toegelicht door een voorbeeld aan te halen van de vragen die door de wijkleeraars werden gesteld in het huis van een van zijn eigen kinderen.

Nog werd een enkel woord gewijd aan het werk van den tempel in Canada. Spreker zei dat het gebouw opgericht was geworden op dat die leden welke zoo ver af wonen van het centrale punt van het hoofdlichaam van de Kerk, in de gelegenheid konden worden gesteld de zegeningen thuis te genieten van het werk des Heeren. Dat het jonge volk in den tempel kon trouwen, zonder hunne middelen uit te putten eene reis te maken naar Salt-Lake-City. Plannen waren gemaakt om ook een tempel te bouwen in Mexico, maar de oorlogstoestanden aldaar hebben dat onmogelijk gemaakt. Evenwel worden voor de toekomst die plannen niet opgegeven. Het oprichten van een tempel in Hawaii was als plan overwogen geworden door de autoriteiten der Kerk, en op deze conferentievergadering stelde president Smith dit voorstel in den vorm van eene motie voor, die met algemeene stemmen werd aangenomen.

VERSLAG VAN DE GRONINGER CONFERENTIE.

De morgenvergadering van de conferentie gehouden te Groningen i.l. Zondag 14 November, werd na gebruikelijk gezang, met gebed geopend door Broeder Veenstra. Nadat nogmaals was gezongen, was de eerste spreker Ouderling P. L. Nebeker, nieuw benoemd president van de Amsterdamsche conferentie. Sprekers onderwerp was aan te toonen dat de godsdienst door ons beleden, een ware godsdienst is. Als teekenen daarvan werden aangeduid, het juiste begrip omtrent de persoonlijkheid van God, de kerkorganisatie, waarin aan allen rijk of arm een en dezelfde plaats wordt verleend, voorts openbaring waarin de Kerk gelooft, alsmede de goddelijke autoriteit neergelegd in het Priesterschap door de Kerk gehuldigd. Met ernstig en levendig getuigenis werd de toespraak besloten.

De tweede spreker was Ouderling W. B. Murray, aftredend president van de even genoemde hoofdafdeeling. Het doel waarvoor de mensch op aarde is wordt besproken, en aangetoond wordt dat dit doel is God te dienen, als gevolg waarvan alle godsdiensten dienen getoetst te worden. Aan de aanwezigen wordt de vraag gesteld of de door hen beleden godsdienst dien toets kan doorstaan. De Heiligen der Laatste Dagen achten zich gelukkig op die vraag met ja te kunnen antwoorden. Om deze redenen is het dan ook dat door onze organisatie der wereld deze hoogere levensbeginselen om niet worden aangeboden.

Op zeer schoone wijze, zooals wij zulks van hem gewend zijn, werd voorts door Ouderling J. E. Adams een solo ten gehoor gebracht.

De volgende spreker was Ouderling D. van den Berg, pas op zending gekomen. Gelegenheden zooals er in Utah, zoowel op maatschappelijk als kerkelijk gebied gevonden worden, zijn op geen andere plaats op het rond der aarde anders te vinden. Alleen dáár kunnen wij in de wereld gelukkig zijn waar ons de gelegenheid wordt geschonken eene groote kennis van den Zaligmaker op te doen. Deze gelegenheid nu, zoo spreker, wordt uitermate gevonden daar waar zich het hoofdlichaam van de Kerk van Christus gevestigd heeft.

Ouderling B. A. Anderson was de volgende spreker. Openbaringen zullen tot ons komen zoodra wij in staat zijn dezelve te kunnen ontvangen. Dat wil zeggen, zoodra ons leven zoodanig met het Goddelijke in overeenstemming is gebracht, dat Hij Zijne heilige inspiratie in onze harten uit kan storten. Omdat de menschen de reeds gegeven openbaringen niet onderhouden, daarom onttrekt zich 's Heeren aangezicht van hen. Wij, als een volk, zijn levende getuigen van hernieuwde openbaring in deze dagen. Voorts wordt een ernstig getuigenis gegeven door den spreker, waarin hij zegt dat het evangelie hem het grootst geluk des levens heeft geschonken.

President L. T. Føy, van de Arnhemsche conferentie, was ge laatste spreker in de morgenvergadering. De godsdiensten der werld kunnen niemand in den hemel brengen. Zulks is alleen mogelijk door het evangelie van Christus. Voorbeelden uit het herdersleven worden aangehaald, om aan te toonen dat evenals een herder zijn leven besteed om de schapen te hoeden en de afgedwaalden terug te brengen, zoo ook zijn wij in de wereld om met Christus te trachten het afgedwaalde menschdom tot Zijne schaapskooi terug te brengen, Slotwensch is dat allen getrouw mogen blijven ten einde toe, opdat door allen de kroon der overwinning eenmaal mag worden weggedragen.

Nadat een slotvers was gezongen door al de aanwezigen, werd het dankgebed uitgesproken door Broeder W. Koster van Harlingen.

De namiddagvergadering, aangevangen om 2 uur, werd met gebed geopend door Broeder Aukema, leider der vertakking te Groningen.

Na gebruikelijk gezang zoowel vóór als na het uitspreken van het openingsgebed, werd het eerst het woord gegeven aan Ouderling W. B. Hanks. Spreker verklaarde blij te zijn zijne getuigenis te kunnen geven van het evangelie waarvan hij de zekerheid had dat het de eenige waarheid was. Het evangelie biedt de aanhangers ervan een geest van eenheid, die niet nalaat ook op de vreemdelingen eenen diepen indruk te maken. Niettegenstaande de troebelen der tijden, kunnen wij toch zeggen in eenen gezegenden dag te leven dat namelijk het evangelie van den Zoon van God wederom op aarde is geopenbaard.

Ouderling J. J. van Langeveld, voorheen werkzaam te Utrecht in de Amsterdamsche conferentie, maar thans verplaatst naar de Groninger hoofdafdeeling, was de volgende spreker. De Geest Gods, — zoo zegt spreker — maakt de woorden van allen duidelijk, verstaanbaar, en doet hen ten goede strekken van elkeen. Ouderling van Langeveld verhaald hoe het evangelie tot hem gebracht was geworden, hoe het hem overtuigde, en in hem eene liefde er voor deed ontstaan. Aangespoord worden alle aanwezige vreemdelingen het „Mormonisme” te onderzoeken, opdat het hen eveneens den geest des levens mocht brengen, waarvan spreker zoo vol overtuiging mededeeling deed.

Een der liederen Zions werd nadien door allen gezongen, tot verpoozing.

Hierna werd het woord gegeven aan Ouderling Sperry (in ons vorig nummer stond de naam abusievelijk als Sparry vermeld). Aangezien deze jonge zendeling pas van Amerika was gekomen, sprak hij in het engelsch, wat vertaald werd door President B. Postma van Rotterdam. Het gesprokene kwam hierop neer: Getuigd werd van de blijdschap gevoeld om op zending te komen en waardig te zijn geacht het evangelie te kunnen prediken, wat spreker in staat stelde te kunnen genieten van denzelfden geest als ook de andere zendingen bezaten. Verlangen werd uitgesproken om ernstig te werken in den

wijngaard des Heeren, en in dit werk genot en vreugde te zoeken, een vreugde die zonder twijfel al de genietingen der wereld rijkelijk te boven zou gaan. De Geest des Heeren vervult menigmaal onze harten met blijdschap, al kunnen wij niet altijd verstaan, — zooals met spreker in het onderhavige geval zulks was — wat wordt gezegd. Een sterk getuigenis ten slotte werd gegeven van de goddelijke echtheid van het Boek van Mormon,

Ouderling J. E. Adams was de laatste spreker. Voor elk verkeerd ding door ons gedaan zullen wij eenmaal rekenschap moeten afleggen, terwijl wij alsdan terug zullen moeten keeren om met het goede te beginnen, zullen wij onzen toestand tot zaligheid maken. Een enkel woord werd verder gewijd aan het voorbestaan, en aangetoond werd dat niet de Heiligen der Laatste Dagen de eenigen zijn die in een leven voor dezen gelooven. Groote mannen, als Mozart, Horace Greely, en meer anderen hebben eveneens hier reeds getuigenis van gegeven. Jezus' redeneering in den tempel toonde Zijne wetenschap aan van het bestaan vóór dezen. Tot slot werd de wensch uitgesproken dat de gehouden herinnering aan deze conferentie en de genotvolle uren daar doorgebracht, ons allen tot staf en steun op den verder te vervolgen levensweg mochten strekken.

Na slotzang werd het dankgebed uitgesproken bij monde van President Le Grand Richards, zendingspresident te Rotterdam.

De avondvergadering, begonnen om 6 uur, werd door Ouderling W. B. Murray met gebed geopend.

Na wederom voor en na het gebed te hebben gezongen, werd als eerste spreker het woord gegeven aan President B. Postma van Rotterdam. Eerst met het „Mormonisme” in aanraking gekomen zijnde, had spreker daartegen een vooroordeel. De kiem evenwel, die al spoedig aan het licht trad, verblijdde hem uitermate, en thans acht spreker zich gelukkig eveneens een verkondiger te mogen zijn van de blijde boodschap in deze zoo zeer verachte godsdienst vervat. Een aantal dwaasheden en onwaarheden uitgestrooid aangaande het volk in het Rotsgebergte, worden weerlegd, terwijl getuigenis wordt gegeven dat eveneens de gave der gezondmaking nog in de Kerk aanwezig is.

Door onzen zeer bekwamen zanger, Ouderling Adams, werd nogmaals op overschoone wijze een solo ten gehoor gebracht.

President Wm. Dalebout van de Groninger Conferentie, was de volgende die het woord werd gegeven. Vrouw en kinderen waren hem lief, maar overeenkomstig het gebod van Christus, heeft spreker die tijdelijk kunnen verlaten om het evangelie van Hem te prediken. Evenals de menschen in vroegere dagen Christus en Zijne apostelen niet hebben verstaan noch begrepen, zoo ook verstaan noch begrijpen zij de boodschap van deze dagen.

(Vervolg op blz. 351.)

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heftigen der Laatste Dagen.

Redactie:
LE GRAND RICHARDS.

Assistent:
B. TIEMERSMA.

DE WIJSGEERIGE BASIS VAN HET „MORMONISME”

Door Ouderling JAMES E. TALMAGE, van den Raad der Twaalven.
(vervolg van blz. 328.) *

De naam, maar niet het gezag van het priesterschap en van het priesterambt bleef bestaan. Bisschoppen, priesters, en diakenen — zoo genaamd — werden aangesteld, of niet aangesteld, door den wil des konings. Het vreeselijke feit van den algemeenen afval, en de afwezigheid van goddelijk gezag op aarde kon duidelijk worden gezien, en werd dan ook vrij en frank toegestemd door vele ernstige en gewetensgetrouwe theologen. In haar „Gevaren van den Afgodendienst” erkent de Kerk van Engeland officieel den staat van algemeene ontarding als volgt: „zoo dat leeken en geestelijken, geleerden en ongeleerden, mannen en vrouwen, en kinderen van heel het Christendom — een afschuwelijk en verschrikkelijk ding om over te denken — ten eenemale begraven zijn geworden onder de meest verfoeilijke afgodendienst; en dat wel gedurende eene tijdruimte van acht honderd jaar of meer.” Het boek waaruit dit genomen, dateert van uit het midden der zestiende eeuw, en wordt hierin dus officieel het feit erkend, dat de zoogenaamde Kerk, en inderdaad de geheele godsdienstige wereld, totaal was afgevallen van af den tijd van acht eeuwen of meer, vóór de oprichting van de Kerk van Engeland.

De afval was van Godswege voorspeld geworden; de werkelijkheid ervan wordt bewezen door eene redelijke uitlegging der geschiedenis.

8. Van af den tijd der Reformatie hebben secten en kerken zich zeer vlug vermenigvuldigd. Aan elke zijde is de kreet gehoord geworden, „Ziet, hier is de Christus, of, ziet daar.” Zooals de tegenwoordige spreker waarergens anders heeft geschreven: Er zijn kerken die hunnen naam hebben ontleend aan de omstandigheden van hunnen oorsprong — zooals de Kerk van Engeland; anderen aan hunne vermaarde fondeerders en propagandisten, zooals Luterschen, Calvinisten, Wesleyanen; sommigen zijn bekend omreden de bijzonderheden van leerstelling, of plan van beheer — zooals Methodisten, Presbyterianen,

* Hoewel het artikel hieronder verschijnende, feitelijk thuis behoorde in de eerste helft van ons tijdschrift, aangezien het de voortzetting is van het lezenswaardig stuk, waarvan wij in de twee vorige nummers eeds de eerste gedeelten gaven, hadden wij voor ditmaal de plaats door het hoofdartikel in te nemen, benoodigd voor de toespraak van President Joseph F. Smith, op de zes-en-tachtigste halfjaarlijksche conferentie te Salt-Lake-City, weshalve wij ons genoodzaakt zagen, het laatste gedeelte van het referaat van Apostel Talmage hier onder te brengen.

Baptisten, Congregationalisten; maar vóór het jaar 30 der negentiende eeuw was er geene kerk op aarde die aanspraak maakte op den titel van Kerk van Jezus Christus. De eenigste organisatie, kerk geheeten, en bestaande toen ter tijde, die beweerde en nog beweert aanspraak op goddellijk gezag door opvolging te bezitten, was de Katholieke Kerk, welke namelijk voor eeuwen lang reeds afvallig is geweest, en geheel en al beroofd van alle goddelijke aanstelling of erkenning. Als de „Moederkerk” is zonder een waar priesterschap, en van geestelijke macht ontstoken, hoe kan dan haar nakomelingenschap van haar het recht ontleenen om handelend op te treden in de dingen van God? Wie zou durven bevestigen dat de mensch een priesterschap daar kan stellen wat God gebonden is te eeren en te erkennen? Verondersteld dat de mensch zulks mag doen, en onder zich zelven genootschappen op mag richten, vereenigingen, secten, en zelfs „kerken”, zoo zij verkiezen hunne godsdienstige instellingen zoo te noemen; verondersteld dat zij regelen voor mogen schrijven, wetten formuleeren, en plannen van werkzaamheid, discipline en bestuur mogen ontwerpen, en dat alle zoodanige wetten, regelen en vormen van bestuur, bindende zijn voor hen die aanspraak maken op het lidmaatschap — alle deze rechten en machten als toegestaan verondersteld — van waar kunnen dergelijke menschelijke instellingen het gezag ontleenen van het Heilig Priesterschap, zonder dewelke er geene Kerk van Christus kan zijn?

De wereld echter zoude niet voor eeuwig beroofd zijn van de Kerk van Christus, noch van de autoriteit van het Heilig Priesterschap. Even zoo zeker als de geboorte van Christus voorspeld was geworden, en de groote afval van de Kerk van Zijne grondlegging, was ook de herstelling van het Evangelie voorspeld als een karakteristiek kenmerk van de laatste dagen, de bedeeling van de volheid der tijden. Johannes, apostel en openbaarder, zag in een visioen de voorverordeneerde heropening van de vensteren des hemels in de laatste dagen, en getuigde aldus: „En ik zag eenen anderen engel, vliegende in het midden des hemels, en hij had het eeuwige evangelie, om te verkondigen dengenen, die op de aarde wonen, en aan alle natie, en geslacht, en taal, en volk; zeggende met eene groote stem: Vreest God en geeft Hem heerlijkheid, want de ure Zijns oordeels is gekomen; en aanbidt Hem, die den hemel, en de aarde, en de zee, en de fonteinen der wateren gemaakt heeft.” (Openb. 14 : 6, 7.)

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is gefondeerd op de letterlijke vervulling van deze voorspelling, — want, ofschoon in bewoordingen van een verslag van wat de profeet en openbaarder zag, — was het profetie, eene gebeurtenis van een toen nog toekomstigen, maar thans verleden tijd.

Het „Mormonisme” als een godsdienstig stelsel, zou incompleet zijn,

onbestaanbaar, en dientengevolge zonder wijsgeerige basis, was het niet om zijne hoogheilige betuiging dat het Evangelie tot de aarde hersteld is, en dat de Kerk van Jezus Christus opnieuw onder de menschen is opgericht. De Kerk betuigt thans tot de wereld dat in 1820 er aan Joseph Smith eene openbaring was geschonken, zóó groot als nimmer voor dien aan eenig mensch was gegeven. Toen ter tijd was hij nog slechts een knaap, met zijne ouders levende in den staat New-York. Verward en beraadseld zijnde door het rumoer van woorden, en tumult van meeningen, waardoor vele twistende secten gescheiden waren, en beseffende dat niet alles waar kon zijn, handelde hij overeenkomstig de vermaning van Jakobus, „En indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begeere, die een' iegelijk mildelijk geeft, en niet verwijt; en zij zal hem gegeven worden.”

In antwoord op het ernstig gebed van den jongen man, waar de Kerk van Christus was onder de tweedrachtige secten van den dag, zoo die er althans onder gevonden werd, en welke hij dan hoogheilig wenschte te erkennen, verschenen beiden, de Vader en de Zoon, aan hem in zichtbare gedaante, als verheven en verheerlijkte Persoonlijkheden; en de Een, wijzenden op den Ander, zeide: „Deze is Mijn Geliefde Zoon, hoort Hem.” De Zoon van God, Jezus Christus, onderwees den jongen man zich bij geen een der kerken van den tijd aan te sluiten, want allen waren zij verkeerd en hunne belijdenissen een gruwel in Zijne oogen, wjl zij met de lippen Hem zochten, maar hun hart zich verre van Hem hield, omreden zij leeringen der menschen leerden, hebbende eene gedaante van godzaligheid waarvan zij de kracht echter verloochenden. Aldus was, door de stem der Eeuwige Wezens, het lange zwijgen verbroken wat gelegen had tusschen den hemel en de aarde, als een gevolg van den afval van het menschdom. In 1820 stond daar op onze globe iemand die wist boven twijfel of onzekerheid, dat het „orthodoxe” begrip der Godheid, als een onbelichaamde hoedanigheid van onbepaalden vorm en ontastbare zelfstandigheid, ten eenemale valsch was. Joseph Smith wist dat beiden, de Vader, en Zijn verheerlijkte Zoon Jezus Christus, in vorm en voorkomen gelijk waren aan een volmaakt mensch; en dat naar hun vleeschelijk beeld en gelijkenis, de mensch geschapen was in het vleesch. Hij wist verder dat de Vader en de Zoon afzonderlijke persoonlijkheden waren, — een feit overvloedig betuigd door den Heer Jezus gedurende Zijn leven op aarde, maar wat verduisterd was geworden door de drogredenen der menschen.

Iets meer dan drie jaren na de glorievolle verschijning van den Vader en den Zoon aan Joseph Smith, werd de jonge openbaarder bezocht door een hemelsch^m persoon, die aan hem de plaats openbaarde waar de aloude verslagen terneder lagen, welke sedert dien vertaald zijn geworden door de gave en kracht Gods, en aan de wereld gepubli-

ceerd als het Boek van Mormon. Dit boek bevat eene geschiedenis van eene afdeeling van het huis van Israël, wat geleid is geworden naar het westelijke vasteland, eeuwen voor de komst van Christus. Het is het aloude geschrift van het westelijke vasteland, zooals de heilige Bijbel het verslag is van de handelingen Gods met Zijn volk op het oostelijke halfrond. Het Boek van Mormon bevat het Evangelie van Christus in zijne volheid, zooals het gegeven werd aan de aloude inwoners van dit (het westelijk) vasteland; en in de herstelling ervan door de persoonlijke bediening van eenen engel, gezonden van uit de tegenwoordigheid van God, was ten deele vervuld de visionaire profetie van Johannes den Openbaarder van ouds.

Het Heilig Priesterschap, voor het menschdom verloren door den algemeenen afval, kon alleen weder werkzaam en levend worden door eene herstelling, of nieuwe uitstorting uit de hemelen.

Wij betuigen dat het lagere of Aäronische Priesterschap, de orde der Levieten insluitende, bevestigd was op Joseph Smith en zijn metgezel in de bediening, Oliver Cowdery, door persoonlijke verordening onder de handen van Johannes, van ouds bekend als de Dooper, die namelijk aan de twee mannen verscheen als een opgestaan wezen, en aan hen de autoriteit overbracht waardoor ook hij had bediend terwijl hij nog in sterfelijkheid verkeerde. Die orde van het Priesterschap — de Aäronische — zooals Johannes de Dooper verklaarde, houdt de sleutelen van het Evangelie der bekeering, en den doop voor de vergiffenis der zonden.

Wij betuigen dat het hoogere, of Melchizedeksche Priesterschap, bevestigd werd op Joseph Smith en Oliver Cowdery door verordening onder de handen van hen die, in de aloude apostolische periode, de sleutelen hielden van het Heilig Priesterschap, namelijk Jakobus en Johannes.

Onder autoriteit alzoo uitgestort, is de Kerk van Jezus Christus opnieuw op de aarde opgericht geworden. Om dezelve te onderscheiden van de Kerk als zij bestond in het aloude apostolische tijdperk, is zij genaamd, en dit eveneens is geschied door directe openbaring: „de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.”

Als eene instelling onder de menschen, eene gemeenschap van persoonlijkheden, dateert zij — de Kerk — van af 6 April 1830, op welken dag zij wettelijk werd georganiseerd te Fayette, Seneca County, New-York, onder de wetten van den Staat. Zes personen slechts figureerden als handelend optredende deelnemers in het formeele proces van organisatie en inlijving; dit aantal het minimum zijnde vereischt door de wet bij een dergelijke onderneming.

Wat ook de meening van afzonderlijke persoonlijkheden moge wezen, of de overeenstemming van geloof, betreffende de echtheid en waarde van de beweringen zooals voortgezet door de herstelde Kerk

met betrekking tot de bron van het Priesterschap dat de Kerk in eere houdt, niemand kan op redelijke wijze de beschuldiging prefereeren, als niet opgebouwd te zijn op, of onbestaanbaar met schriftuurlijke gronden. Boven allen twijfel verheven is het te zeggen dat niemand een gezag schenken kan of overbrengen dat hij zelf niet bezit. De autoriteit van het Priesterschap van Aäron was tot de aarde hersteld door dat wezen dat de sleutelen van die macht bezat in de vroegere be-deeling, — Johannes de Dooper. Het Heilig Apostelschap, omsluitende al de machten geërfd door het Priesterschap naar de orde van Melchizedek, was hersteld door hen die het presidentschap bezaten van dat Priesterschap vóór den afval, namelijk Petrus, Jakobus en Johannes.

Verder belijden wij, dat er in 1836 aan Joseph Smith en aan Oliver Cowdery, in den Kirtland Tempel, Ohio, andere aloude profeten verschenen, elk hunner waarvan autoritair uitstortten op de twee sterfelijke profeten, zieners en openbaarders, de sleutelen van de macht waardoor zij bedienend op waren getreden in de lang verleden be-deeling toen zij leefden. Aldus kwam Mozes, en vertrouwde aan de profeten van den nieuweren tijd de sleutelen toe van de vergadering van Israël na hunne lange verstrooiing. Elias kwam, en gaf de autoriteit welke gebruikt was geworden in de bedeeeling van het Evangelie aan Abraham. Elia volgde, in letterlijke vervulling van Maleachi's dreigende voorspelling, en deelde het gezag uit van verzoenend werk voor de dooden, waardoor de harten van de gestorven vadersen zich keeren zullen naar hunne nog levende nakomelingen, en de harten der kinderen naar de ouders, welk werk, zooals getuigd werd door Maleachi, een noodzakelijk voorspel was voor de komst van den grooten en vreeselijken dag des Heeren, of anders zou de aarde met eenen ban geslagen worden bij Zijne komst.

9. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, bewerende alles te zijn wat haar naam uitdrukt, of logisch omsluit, belijdt dat hare bijzondere zending tot de wereld van van daag is, om handelend op te treden in het gezag van het Heilig Priesferschap, door het Evangelie te verkondigen en de verordeningen ervan te bedienen onder alle volkeren, en dit ter voorbereiding van de komst van den Heer Jezus Christus, die spoedig komen zal, en Zijne rechtvaardige plaats zal erlangen als Koning der koningen, en Heer der heeren.

Benevens haar zendingswerk onder de levenden, is de Kerk, getrouw aan het bevel haar opgelegd door Elia, voortdurend betrokken in plaatsvervangenden dienst voor de dooden, de verordeningen tot zaligheid bedienende aan de levenden ten behoeve van de afgestorvene voorvadersen. Tot dit doeleinde voornamelijk construeert de Kerk Tempelen, en handhaaft daarin de vereischte bedieningen ten behoeve van de dooden.

In het voortbrengen van het werk haar toevertrouwd, is de Kerk verdraagzaam voor alle secten en partijen, voor zich zelf geen recht of voorrecht bewerende te hebben, die het niet aan andere persoonlijkheden of andere organisatiën toe zou willen staan. Zij beschouwt zich zelf De Kerk te zijn van ouds, opnieuw opgericht. Haar boodschap tot de wereld is die van vrede en goeden wil — de boodschap om te komen en te nemen van de zegeningen verbonden aan het nieuw en eeuwig verbond tusschen God en Zijne kinderen. Hare waarschuwende stem wordt gehoord in alle landen en onder alle klimaten: Bekeert u! bekeert u! want het Koninkrijk Gods is nabij. Zoodanig is, in 't kort, de wijsgeerige basis van het „Mormonisme“.

UIT DE „UTAH-NEDERLANDER“.

VEEL SAMENKOMSTEN.

Gedurende de Conferentie gehouden te Salt-Lake-City, werd door gewezen zendelingen der Kerk, die in verschillende deelen der wereld op zending geweest zijn, samenkomsten gehouden. Vroegere voorvallen werden herdacht en menig woord werd gesproken in de onderscheidene talen waarin het Evangelie gepredikt wordt.

Deze samenkomsten versterken steeds de onderlinge liefde en vriendschap, en doet de leden der Kerk inderdaad één gevoelen.

DE ZONDAGSSCHOOL CONFERENTIE.

Zondagavond, 3 Oct. werd een conferentie der Zondagsscholen van de Kerk, in den Tabernakel gehouden. Vertegenwoordigers van alle Ringen waren tegenwoordig. Het Zondagsschool werk werd uitvoerig besproken.

Door Washakie Indianen, Hawaiians, Samoans en Mexicanen werden liederen gezongen.

Door een Indiaan, Moroni Timtimboo, werd een toespraak gehouden. Hij is het hoofd der Zondagsschool van de Washakie Indianen.

Dit is de eerste maal, voor zooverre bekend is, dat een roodhuid in den Tabernakel heeft gesproken.

SAMENKOMSTEN DER ZENDELINGEN-VEREENIGING.

Maandagavond, 4 Oct. werd in het wijklokaal der „16th Ward“ een vergadering voor landgenooten en zendelingen gehouden. Eenige honderden personen waren tegenwoordig.

Eerst werd een samenkomst gehouden, en spraken eenige vroegere zendelingen tot de aanwezigen. Het hoofddoel der sprekers was, het bestaan van God te bespreken en bewijzen aan te voeren voor de onredelijkheid der bewering dat er geen God is. Tevens werd duidelijk gemaakt, dat de mensch in het leven dan ook rekening moet

houden met dit feit, dat God leeft en het al bestuurt, en daarom een godzalig leven noodig is.

Verder werden ook de moeilijkheden besproken die emigranten hier wachten.

Daarna was er een gezellig samenzijn in een ander lokaal, en genoot vooral het jonge geslacht.

Een aantal aanwezigen zagen elkaar na 4 of 5 jaar weder, daar landgenooten en zendelingen van verschillende plaatsen opgekomen waren.

Dinsdagavond werd een samenkomst voor zendelingen gehouden, die in Nederland op zending waren geweest. Een groot aantal Nederlanders en Amerikanen waren vereenigd, en hadden een gezellig avondje.

MEER TEMPELEN.

Op de Conferentie is bekend gemaakt, dat op een der Sandwich eilanden een tempel zal worden gebouwd. Dit is dan de tweede tempel buiten de Ver. Staten, daar er een in Canada in aanbouw is. Er wordt steeds vlijtig aan dezen tempel in Canada gewerkt.

VERSLAG VAN DE GRONINGER CONFERENTIE.

(Vervolg van blz. 344.)

Als de vijgeboom zijne bladeren teeder ziet worden, zoo weten wij dat de zomer nabij is.

President Le Grand Richards, zending sleider, was de laatste spreker. Al de zendelingen zijn hem even lief als zijn eigen broeders. „Ik veronderstel”, zoo zegt spreker tot het aanwezige publiek, „dat gij allen verstandige menschen zijt, die tot uwe verschillende kerken behoort niet omdat uwe ouders daar reeds lid van waren, maar om eigen overtuiging. Laat ons,” zoo gaat spreker voort, „dan eens een oogenblik samen redeneeren.” En op dezen overtuigenden verhaaltrant voortgaande, toonde spreker zóó duidelijk en zóó overtuigend aan de meerderwaardigheid van de godsdienst door de Heiligen der Laatste Dagen beleden, dat geen der aanwezigen niet ten diepste den indruk kreeg dat hier met volle kracht van overtuiging, en geïnspireerd door goddelijke krachten, het woord werd gevoerd. „Hieraan nu kunt gij weten,” zoo besloot spreker zijne gloedvolle rede, „dat wij van God geroepen zijn, gij zult namelijk het getuigenis van heden avond, nooit weer in staat zijn om te kunnen vergeten.”

Na slotzang werd het eindgebed uitgesproken door Ouderling J. E. Adams.

De heele conferentie was in één woord gezegd, een succes. Ten zeerste voldaan keerden allen huiswaarts, en in de harten van de talrijke Heiligen aanwezig, alsmede in die der zendelingen, was het bewustzijn, werkzaam geweest te zijn voor den Heer, Koning van het

heelal. Mochten rijpe vruchten van deze samenkomsten worden afgeworpen!

Twee avonden van te voren, namelijk op Vrijdag 12 November, was te Harlingen een bijzondere samenkomst gehouden, terwijl des Zaterdag te Leeuwarden eveneens eene zeer geslaagde samenkomst was belegd. Eene priestervergadering die, zooals onze lezers weten, gebruikelijk is te houden bij elke conferentie, deze in het bijzonder voor de zendelingen, was gearrangeerd op Zaterdagmiddag 13 November te Leeuwarden.

Veel wijze lessen en raad werd gegeven door den zedingspresident, terwijl voorts aan alie de aanwezige zendelingen de gelegenheid was geschonken mededeeling te doen van hun gevoelen betreffende de werkzaamheden waartoe zij zijn geroepen.

Een en ander stond onder leiding van President Wm. Dalebout, leider der conferentie te Groningen.

DE MOEDER.

De moeder, — o dit woord viel uit den mond der engelen
 Voorzeker op de tong van d' eersten sterveling,
 Toen hij, in éénen klank, in eenen galm wou mengen
 Al 't edelst, dat uit God in schepselen overging:
 De zachte lijdzaamheid, 't verheven zelfverachten,
 De balsemende troost in rouw en bange smart,
 De liefde in al haar schoon, de liefde in al haar krachten,
 En wat geen tong ooit meldt, het moederlijke hart!
 Een hart, dat als een vat vol heilige wondergaven
 Den omtrek zalig maakt, waarin 't zijn geuren brengt,
 Dat nimmer uitgeput, hoeveel er zich aan laven,
 Nog altijd voller wordt, hoe meer 't zijn schatten plengt.

LETEGANCK.

OVERLEDEN.

THOMAS. Te Amsterdam is op 20 Augustus 1915, overleden zuster Maaïke C. Thomas-Dekkers. Zuster Thomas was geboren te Kralingen, Zuid Holland, 26 September 1831, gedoopt 2 December 1908 te Rotterdam, door Ouderling I. Sanders, en bevestigd door Ouderling E. L. Clawson op 6 December daaropvolgende. Zuster Thomas stierf als een getrouw Heilige der Laatste Dagen.

INHOUD:

Toespraak	Blz. 337	Uit de „Utah-Nederlan- der”	Blz. 350
Verslag van de Groninger Conferentie blz. 342 en „	351	De Moeder	„ 352
De wijsgeerige basis van het „Mormonisme” . . .	„ 343	Overleden	„ 352

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 7 B. Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending. Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, Buitenland f 2.50. Amerika 1.00 doll. — Per exemplaar 10 cent.